NORAKSTS
Lieta Nr.142276312
(1-2763-12/25)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā, 2013.gada 18.janvārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis M.Markovs,

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc *J.S.* sūdzības par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes priekšnieka 2012.gada 16.aprīļa lēmuma Nr.502 (administratīvā pārkāpuma protokols – lēmums Nr.FR00028167) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2012.gada 9.martā Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības biroja inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – lēmumu Nr. FR00028167 (turpmāk – Protokols - lēmums), kurā konstatēja, ka 2012.gada 28.februārī plkst.10.35 transportlīdzeklis MAZDA 626 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – Transportlīdzeklis) brauca pa Rēzeknes ielu pie krustojuma ar Preiļu ielu, Rīgā, ar ātrumu 51 km/h (faktiskais ātrums, ņemot vērā iekārtas kļūdu – 48 km/h) pie atļautā braukšanas ātruma 20 km/h. Ātrums fiksēts ar ātruma mērīšanas iekārtu PoliScan Speed M1HP (sērijas Nr.PS-651432), kuras maksimālā kļūda ekspluatācijas

režīmā ir + 3 km/h, ja ātrums ir zem 100 km/h, un +3%, ja ātrums ir virs 100 km/h. Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 274.pantu, 275.panta pirmās daļas pirmo punktu un Ceļu satiksmes likuma 43.[6] panta otro daļu transportlīdzekļa vadītājam uzlikts naudas sods Ls 30 apmērā saskaņā ar LAPK 149.[8] panta sesto daļu.

Nepiekrītot Protokolam - lēmumam, *J.S.* (turpmāk – sūdzības iesniedzējs) to apstrīdēja.

Ar Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes priekšnieka 2012.gada 16.aprīļa lēmumu Nr.502 (turpmāk – Lēmums) Protokols – lēmums atstāts negrozīts. Lēmumā norādīti šādi apsvērumi.

[1.1] Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.[6] pantu, noteiktā braukšanas ātruma pārkāpumus var fiksēt ar tehniskiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli. Par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli, piemēro tikai vadītājam paredzēto minimālo naudas sodu.

Konkrētajā situācijā administratīvā pārkāpuma fiksēšanai tika izmantota ātruma mērīšanas iekārta PoliScan Speed M1HP (sērijas Nr.PS-651432), kas atbilst prasībām, noteiktām likumā „Par mērījumu vienotību" un Ministru kabineta 2005.gada 28.jūnija noteikumos Nr.455 „Kārtība, kādā tiek veikta mērīšanas līdzekļu tipa apstiprināšana, pirmreizējā verificēšana un tirgus uzraudzība."

[1.2] Ņemot vērā LAPK 148.[8]panta sestās daļas sankcijā paredzēto naudas sodu un Ceļu satiksmes likuma 43.[6]panta otrās daļas nosacījumus, lietderības apsvērumu padziļināta izvērtēšana un iekļaušana lēmumā nav mērķtiecīga, jo nav iespējams mīkstināt administratīvo sodu.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, sūdzības iesniedzējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā.

Sūdzībā norādīts, ka pārkāpums izdarīts neuzmanības dēļ, tas nav apdraudējis gājējus vai citus satiksmes dalībniekus, vai viņu īpašumu. Sūdzības iesniedzējs lūdz ņemt vērā, ka viņš ir pensionārs, un soda apmērs viņam ir būtisks.

[3] Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvalde (turpmāk – atbildētāja) tiesai sniegtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pārkāpuma sastāvs ir pilnībā pierādīts, lēmums pieņemts pamatoti un sūdzība noraidāma.

[4] Tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzējs izteicis lūgumu izskatīt lietu rakstveida procesā *(lietas 3.lapa)* un lietā esošie pierādījumi ir pietiekami, lai lietu skatītu rakstveida procesā.

Saskaņā ar LAPK 289.[6] panta pirmās daļas otro teikumu pēc tās personas lūguma, kura saukta pie administratīvās atbildības, tiesa administratīvā pārkāpuma lietu var skatīt rakstveida procesā. Ievērojot minēto un izvērtējot lietā esošos dokumentus, tiesa atzīst, ka lieta ir izskatāma rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, atzīst, ka sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

[6] Saskaņā ar LAPK 289.[13]panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Pārbaudījusi pārsūdzētajā Lēmumā ietvertos argumentus, tiesa atzīst, ka Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvalde ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, vispusīgi novērtējusi pierādījumus un izdarījusi pamatotus secinājumus, Lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tādēļ tiesa saskaņā ar LAPK 289.[13]panta trešo daļu pievienojas Lēmuma motivācijai.

[7] Ar Lēmumu atstāts negrozīts sākotnējais lēmums par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - Ceļu satiksmes noteikumi) 114.punktā noteikto prasību neievērošanu un sūdzības iesniedzēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[8] panta sestās daļas.

Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkts noteic, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijā – 20 km/h.

Saskaņā ar LAPK 149.[8] panta piekto daļu par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit latu apmērā.

Saskaņā ar LAPK 149.[8] panta sesto daļu par šā panta piektajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.[8] panta piekto daļu, nepieciešams konstatēt, ka persona apdzīvotā vietā pārsniegusi atļauto braukšanas ātrumu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā.

[8]Ceļu satiksmes likuma 43.[4] pants noteic, ka noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu Valsts policija kontrolē ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm. Savukārt šo mērierīču kontrole tiek veikta saskaņā ar Ministru kabineta 2007.gada 9.janvāra noteikumu Nr.40 „Noteikumi par valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu" pielikuma 1.5.apakšpunktu, kurā noteikts, ka autotransporta līdzekļu ātruma kontroles mērierīces ir jāverificē ne retāk kā reizi gadā.

No minētajām tiesību normām secināms, ka likumdevējs braukšanas ātruma kontroli ir uzdevis veikt Valsts policijai, tādējādi iestāde konkrētajā gadījumā rīkojusies atbilstoši savai kompetencei. Automašīnas braukšanas ātrumu ir jāfiksē ar šim nolūkam paredzētu mērierīci. Konkrētajā gadījumā ātrums fiksēts ar ātruma kontroles sistēmu „PoliScan Speed M1HP" Nr.PS-651432, kuras atbilstību Ministru kabineta 2005.gada 28.jūnija noteikumiem Nr.455 un faktisko derīgumu apliecina 2011.gada 11.oktobrī izsniegtais Latvijas nacionālā metroloģijas

centra sertifikāts Nr.E1274V11 *(lietas 29.lapa)*.

Tādējādi tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzēja vadītā Transportlīdzekļa braukšanas ātrums fiksēts atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajai kārtībai un tiesai nerodas šaubas par fiksētā braukšanas ātruma atbilstību faktiskajam.

[9] Sūdzībā pieteicējs norāda, ka pārkāpums izdarīts neuzmanības dēļ, tas neapdraudēja citus satiksmes dalībniekus un atzīstams par maznozīmīgu.

No sūdzības un 2012.gada 3.aprīļa paskaidrojuma Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Administratīvo aktu sagatavošanas nodaļai *(lietas 16. – 17.lapa)* izriet, ka sūdzības iesniedzējs atzīst, ka vadīja Transportlīdzekli 2012.gada 28.februārī pa Rēzeknes ielu pie krustojuma ar Preiļu ielu, Rīgā, ar ātrumu 51 km/h (faktiskais ātrums, ņemot vērā iekārtas kļūdu – 48 km/h) pie atļautā braukšanas ātruma 20 km/h, bet nepiekrīt piemērotā soda apmēram.

Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Savukārt saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo un otro daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem (pirmā daļa). Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus (otrā daļa).

LAPK 149.^{8}panta sestās daļas sankcija paredz transportlīdzekļa vadītājam uzlikt naudas sodu trīsdesmit latu apmērā.

Ceļu satiksmes likuma 43.^{6}panta otrā daļa noteic, ka par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli, piemēro tikai vadītājam paredzēto minimālo naudas sodu.

Ņemot vērā, ka likumdevējs par konkrēto pārkāpumu ir noteicis tikai vienu iespējamu soda veidu un apmēru, tā apmēru neietekmē LAPK 32.panta otrajā daļā noteiktie apstākļi, kas parasti būtu jāņem vērā, nosakot piemērojamo sodu (pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, viņa vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi). Tas nozīmē, ka ne iestāde, ne arī tiesa nevar noteikt citu soda apmēru, ja administratīvais pārkāpums ir konstatēts un ir pamats personu saukt pie administratīvās atbildības. Līdz ar to iestādei, uzliekot minēto sodu šajā gadījumā nav nepieciešams vērtēt LAPK 32.panta otrajā daļā minētos apstākļus.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka lēmums par naudas soda Ls 30 apmērā uzlikšanu transportlīdzekļa vadītājam ir pieņemts atbilstoši spēkā esošajām tiesību normām.

[10] Saskaņā ar LAPK 21.panta otro daļu ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par

maznozīmīgu.

Administratīvais pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga. Citiem vārdiem, izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša rakstura) līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu *(Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 12.februāra spriedums lietā Nr.SKA-15/2009 14.punkts).*

Saskaņā ar Latvijas LAPK 22.pantu, administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Ceļu satiksmē izdarītais administratīvais pārkāpums var tikt atzīts par maznozīmīgu, ja pastāv Latvijas LAPK 21.panta otrajā daļā noteiktie obligātie priekšnosacījumi, tomēr, lai pārkāpumu atzītu par maznozīmīgu, papildus obligāto priekšnosacījumu konstatēšanai iestādei ir jāizvērtē LAPK 32.panta otrajā daļā minētie apstākļi: pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, viņa vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi, kā arī jāvērtē lietderības apsvērumi saskaņā LAPK 22.pantā noteikto administratīvā soda mērķi. No minētā secināms, ka LAPK 21.pants piešķir iestādei izvēli izvērtēt, vai LAPK 22.un 32.pantā noteiktā mērķa sasniegšanai ir nepieciešams saukt pārkāpēju pie administratīvās atbildības, vai arī mērķi ir iespējams sasniegt, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Saskaņā ar LAPK 33.panta otro daļu atbildību par administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē mīkstina apstākļi, kas samazina konkrētā pārkāpuma iespējamo apdraudējumu satiksmes drošībai, — diennakts laiks, ceļa un laika apstākļi, satiksmes intensitāte vietā, kur izdarīts pārkāpums un citi tamlīdzīgi apstākļi, kā arī personiski vai ģimenes apstākļi.

Tiesa, izvērtējot pārkāpuma izdarīšanas apstākļus, konstatē, ka pārkāpums izdarīts Rīgā, braucot Rēzeknes ielu, pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu par 28 km/h. Tiesas ieskatā tik būtiska atļautā braukšanas ātruma pārsniegšana vietā, kas apzīmēta ar ceļa dzīmi „Dzīvojamā zona" var apdraudēt citus ceļu satiksmes dalībniekus. Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā nav konstatējami tādi priekšnosacījumi, lai sūdzības iesniedzēja izdarīto administratīvo pārkāpumu atzītu par tik nebūtisku, kas būtu par pamatu Lēmuma atcelšanai, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Tāpēc tiesa secina, ka izskatāmajā gadījumā nav konstatējami apstākļi, kas samazina pārkāpuma iespējamo apdraudējumu satiksmes drošībai, un nav pamata piemērot LAPK 21.panta otro daļu.

[11] Līdz ar to tiesa secina, ka sūdzības iesniedzējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{8}panta sestās daļas. Tādējādi Lēmums atzīstams par pamatotu un sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otro daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt *J.S.* sūdzību par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes priekšnieka 2012.gada 16.aprīļa lēmuma Nr.502 (administratīvā pārkāpuma protokols – lēmums Nr.FR00028167) atcelšanu.

Atstāt negrozītu Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes priekšnieka 2012.gada 16.aprīļa lēmumu Nr.502 (administratīvā pārkāpuma protokols – lēmums Nr.FR00028167).

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis (paraksts) M.Markovs

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnesis M.Markovs
Rīgā, 2013.gada 18.janvārī

Šis dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu, kas satur laika zīmogu